WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

Vrolijk Paasfeest!

Mickey magazine

3 APRIL 1953. - Nr 130
3de JAAR — 20 BLADZ.

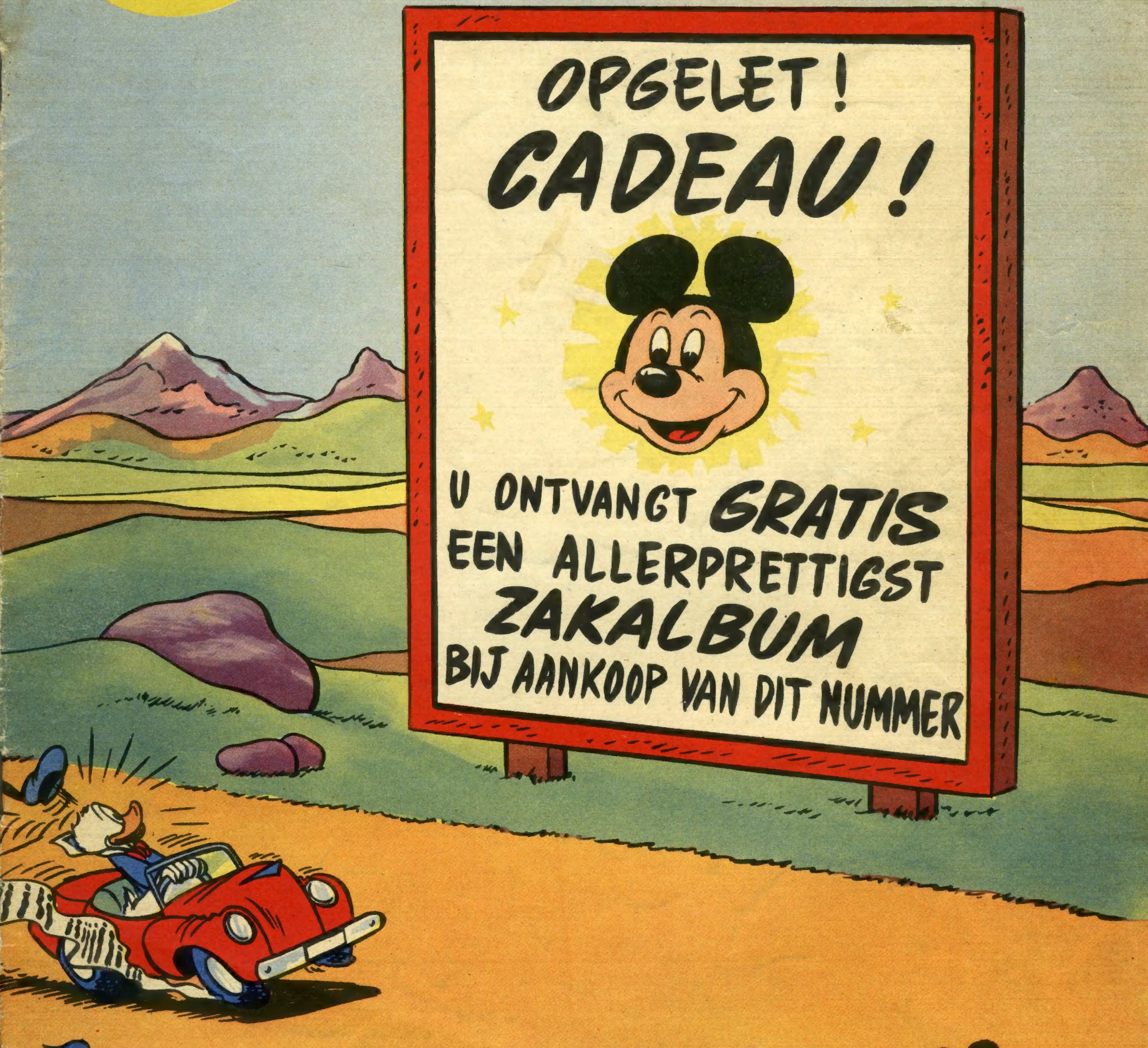

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey's Brievenbus

HEB OOK EEN VROLIJK HOOGFEEST VAN PASEN!

Dit is de wens van Mickey, Donald en zijn neefjes, Wolfje, Dingo en al de andere compagnons, ja zelfs van Seke Wolf!

● De mopjes en raadseltjes van *QUISTHOUDT Pierre* (Asse), *DE BROUCKERE, Gustaaf* (Blankenberge), *VAN LIERDE, Herman* en (Gent), *Hendrik Ria GRIJSPEERDT* (Oostende), *VERSTRAETEN, Jeanine* (Mechelen), *VAN TULDEN, Jean* (Mechelen), *BERT, Willy* (Leuven), *Lydia DE BOES* (Sint-Niklaas-Waas), *D'AUBIOUL, Philippe* en *Patriek* (Gent), *BOLIAU, Romain* (Gent), *DE CREM Jean-Pierre* en *Jean-Claude* (Itterbeek) *DE KEUSER, Maria* (Aarschot), *VRIELINCK, Catherine* (Blankenberge), *VERMEYLEN, Eddy* (Mechelen), *Marie HARVENT* (Antwerpen), *Michael DE LEEUW* (Wilrijk), *VAN STEENBERGEN, Simonne* (Lier), *VALSCHAERTS, Eric* (Gent), *Werner COCKX* (Berchem), *DE CONINCK, Maurice* (Mechelen) en *VAN ANRAAD Willy* (Maaseik) heb ik voor opname in 't blaadje doorgegeven. Aan allen hartelijk dank!

● *BLOMMAERT Julien* (St-Kruis-Brugge) : Je stad komt hopelijk ook wel eens aan de beurt voor een filmvoorstelling, die zoals altijd in de voormiddag zal doorgaan. Raadseltjes en mopjes mogen altijd voor opname in 't blaadje ingezonden worden, doch geen mopjes en raadseltjes die reeds verschenen in 't blaadje. Voor leden die graag met Julien postzegels ruilen verklap ik hier zijn adres : *Bloemenstraat, 6, Sint-Kruis-Brugge*. Hou je roer recht, Julien!

● Je paard heb ik in mijn speciaal album geplakt, *Alfons RAYEMAEKERS* (Heide-Kalmthout). Het was echt fijn getekend. Breng je mijn beste groetjes over aan je broertje Jan? Da-a-ag!

● *Van ROEYGENS, Gilbert* ontving ik wat nieuws uit Lissewege. « Alles goed en wel » schrijft hij. Beter kan het dan ook niet zijn, Gilbert. Je mopjes werden reeds vroeger ingezonden. Zend maar andere in. De ganse Disneybent groet je! Taai!

● Van clubleider *DONIES, Jean*, Rotterdamstraat, 10 (Antwerpen), kreeg ik twee fraaie tekeningetjes. De kleuren heb je met smaak gelegd Jean. Ze gaan in mijn speciaal album. Je adresverandering heb ik genoteerd. Hou je fink!

● Van *DE VRIENDT, François* (Antwerpen) ontving ik een verslag over het doorbrengen van zijn verlof. Ik merk dat je je goed geamuseerd hebt, Frans. Beste groetjes terug! Gheve di al!

● 't Spijt me werkelijk *VANCAUWENBERG, Marie-Thérèse* (Vilvoorde), maar een ander lezertje stuurde reeds vroeger hetzelfde mopje in. Ik verwacht er dus een ander van je. Veel liefs van ons allen!

● Je mopjes waren echte pareltjes, *ABELOOS, Freddy* (Erps-Kwerps). Het beste zal ik voor opname in 't blaadje oppikken. Dat je niet dadelijk vriendjes in de vliegtuigclub zult hebben, kan ik wel aannemen, maar na een tijdje leren jullie mekaar toch kennen, zodat je niet meer als vreemden tegenover elkaar staat. Tot wanneer Freddy! Taai!

★ PASEN IN DE VOLKSMOND

Die heer zegt daar :

— **Men spreekt zolang van Pasen tot dat het komt!**

En daarmee bedoelt hij, dat 't langverwachte, waarover men gestaag spreekt, toch uiteindelijk komt. Dit geldt voor de ongedurige lezertjes die in de tombola willen winnen... Na lang wachten gebeurt het toch!

●

En die pater daar zegt van zijn collega :

— **Als hij lacht, dan is 't Pasen achter zijn oren!**

Dit zegt hij, omdat zijn collega, die stille, zwijgzame man, slechts zelden lacht. Dat mag men nooit van clubleden zeggen! Jeugd moet lachen!

●

Heb je ook eens dit gehoord?

— **Paaseieren worden niet op Goede Vrijdag geëten!**

Dat wil zeggen : men moet niet blij zijn om iets dat nog moet gebeuren en voorlopig nog onzeker is!

Mickey roept op...

HALLO! Hallo! Alleraardigste kereltjes en kerlinnetjes, jullie moeten vandaag eens aandachtig luisteren en nadenken.

In 1919 stierf Hieronymus Jaegen, de bestuurder van de Volksbank de Trier. De man was toen 79 jaar en iedereen zei, dat met hem de knapste zakenman van Europa 't wereldtoneel verliet.

Ja, die Jaegen was een buitengewoon werker geweest : van 's morgens tot 's avonds zat hij over zijn schrijftafel gebogen. Hij was ook een kenner en beoefenaar van de kunst en de wetenschap. En plezant dat hij was! Altijd glimlachend, overal gaarne gezien.

Maar wat hem bijzonder kenmerkte waren de deugden die hij beoefende. Zijn vrienden noemden hem « de bankier van de Naastenliefde en de Rechtvaardigheid. *»*

De naastenliefde van de rijke bankier was inderdaad spreekwoordelijk geworden. Hij, die 't zo verschrikkelijk druk had op zijn bank, leefde intens voor zijn overtuiging : door naastenliefde en rechtvaardigheid het hoogste voorrecht verdienen.

Hij schreef een boek, getiteld « De Strijd om het Hoogste Goed », voor de mensen die naar de toppen van de volmaaktheid willen opklimmen. En hij getuigt : « Geen christelijke volmaaktheid mogelijk zonder naastenliefde en rechtvaardigheid! »

Is dat niet juist ons program, beste jongens en meisjes? Naastenliefde en rechtvaardigheid worden in de grondregels van de club gevraagd, geëist. En als wij die punten op het oog houden, dan is onze strijd om het hoogste goed zegezeker. Dan zullen we later jongens en meisjes uit één stuk zijn.

Denk daar eens diep over na. En... gheve di al ende levet scone! *Vooral nu 't heerlijk Paasfeest vóór de deur staat!*

Mickey

Begoocheling

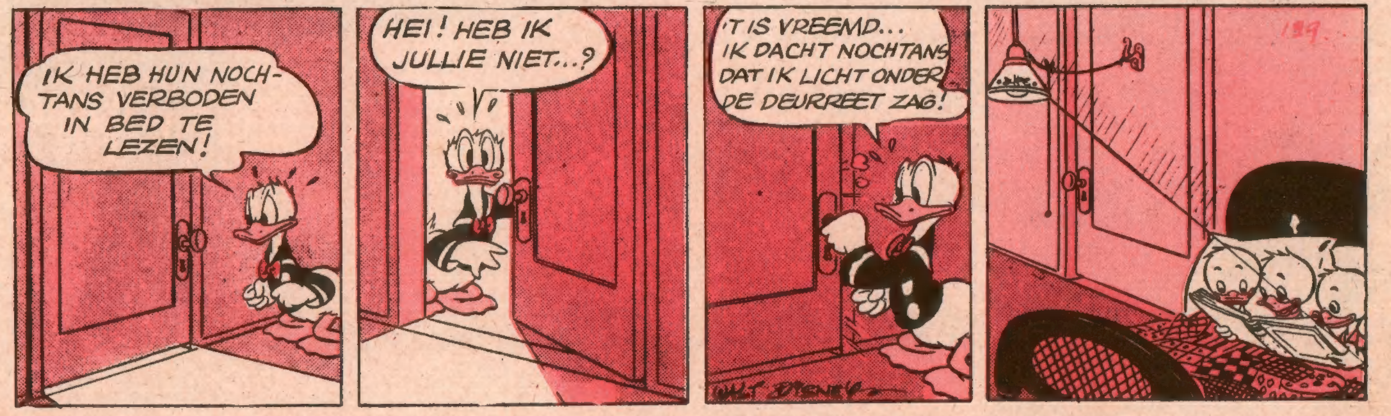

De magische ZANDLOPER

Daar Jeremias Mac Duck geen waardeloze voorwerpen bijhoudt, schenkt hij Donald een oude, niet meer te gebruiken boot. De drie neetjes geeft hij een onbruikbare zandloper. Ze ontdekken dat de zandloper geluk aanbrengt op voorwaarde dat hij met het zand uit een bepaalde woestijnstreek in Afrika gevuld wordt. Ondertussen verliest Jeremias geld uit al zijn zaken. Hij overweegt zijn handelingen van deze morgen om het verlies van zijn geluk te ontdekken.

VOLGENDE WEEK : **DOOR DE PLUIM OVERWONNEN!**

HET FORTUIN VAN Jantje CONTRARIE

Een vertelling voor de Paastijd

JANTJE CONTRARIE zou dolgraag rijk zijn geweest, maar hij wist niet hoe hij het aan boord moest leggen. Jantje Contrarie was een ver familielid van de maan, en iedereen op aarde weet dat de maan een dromerig schepsel is en de hele nacht aan de sterren denkt. Jantje Contrarie was een heel klein ventje met een dik hoofd op een kort lijf... te lelijk om aan te kijken.

In het land waar Jantje Contrarie woonde, stond een groot oud kasteel, dat van onder tot boven vol spleten en scheuren zat. Het spook van dit kasteel was een oude, gepensioneerde kaperkapitein, die

echter nog steeds alles stal wat hij grijpen kon. Om de waarheid te zeggen was in het land waar Jantje Contrarie woonde niemand er erg op gesteld met het spook van het kasteel in aanraking te komen. Want het had niet alleen een slecht en gewelddadig karakter, maar het dronk bovendien ook nog ! En het vreselijkste van alles was, dat het beweerde niets dan melk te drinken !

In het land waar Jantje Contrarie woonde, verbleef ook een eerbiedwaardige oude heer met een lange witte baard. Men noemde hem Mijnheer Putgravers. Mijnheer Putgravers — de hemel weet hoe hij aan die naam gekomen was — wiegelde heen en weer in de wind, want hij was vogelverschrikker van beroep en dat beroep oefende hij zelfs in de paasweek uit.

Jantje Contrarie was wel een nietig en weinig aantrekkelijk ventje, maar hij was toch een van de beste leerlingen van Meester Punt, bij wie hij op school ging.

Toch kwam er een dag waarop Meester Punt in 't publiek op het dorpsplein verklaarde, dat zijn leerling Jantje Contrarie een schande was voor zijn school en dat hij, Meester Punt, zich bijgevolg genoodzaakt zag hem uit zijn instelling te verjagen. Wat was er gebeurd ?

Er was alleen maar gebeurd, dat Jantje Contrarie aan Mijnheer Putgravers vertrouwelijk had medegedeeld dat hij wenste fortuin te maken, maar dat hij er geen flauw benul van had hoe hij het moest aanleggen. En Mijnheer Putgravers, die een door niets te verschrikken vogelverschrikker was, had gezegd :

— Ga de schim van de kaperkapitein in het slot opzoeken.

Jantje Contrarie, die in zijn dik hoofd een speciale afdeling voor spookgeschiedenissen had, dacht over het voorstel na en kwam na rijp beraad tot het besluit dat het uitvoerbaar was. Op een stikdonkere nacht begaf hij zich dus op weg naar Bietebauw, de schim van de kaperkapitein.

Als een grote mast stond Bietebauw op de hoogste tinne van de slottoren. Toen hij Jantje Contrarie zag aankomen, meende hij dat zijn verbeelding hem parten speelde. Zolang hij leefde en... zolang hij dood was, had niemand het ooit gewaagd zo stout en boud naar hem toe te komen, als nu dat dikke hoofd op dat stompje lijf. En Bietebauw, die een geestrijk spook gebleven was, kon zoiets op prijs stellen.

— Dag, mijn beste Jantje Contrarie, riep hij van op de slottoren.

Jantje Contrarie kon zich met zijn piepstemmetje niet zo ver verstaanbaar maken. Hij was trouwens ook bang dat zijn woorden door de wind of door de hoge, vochtige muren van het slot zouden vervormd worden. Hij antwoordde dus maar liever niet en zette zijn weg naar de neergelaten ophaalbrug voort. En Bietebauw, die nog altijd verwachtte dat het ventje, onder de indruk van zijn zware, met zeegedruis geladen stem, zijn biezen zou pakken, kon dit alweer op prijs stellen.

Hij rammelde met zijn kettingen — zijn geliefkoosde instrumenten, deels omdat ze hem aan zijn leven op zee herinnerden en deels omdat ze nu eenmaal bij een spook behoren — en gleed toen naar de ridderzaal.

Na een vreemde bespreking werd een nog veel vreemder overeenkomst gesloten en Jantje Contrarie keerde met zijn zakken proppensvol goudstukken terug. Bietebauw had hem zelfs een horloge beloofd, dat aan de zeeschuimer Rodrigo Kopergroen had toebehoord, op voorwaarde natuurlijk dat de « zaak » een gunstig verloop kende.

Enige tijd daarna stelde Mijnheer Rijshout, de eigenaar van de grond waarover Putgravers bij het vallen van de avond zijn lange schaduw wierp, met ontzetting vast dat zijn vogelverschrikker niet meer op zijn vroegere plaats stond ! Putgravers was op een nacht stilletjes aan het andere uiteinde van het terrein gaan staan. En daar diende hij helemaal tot niets, omdat er alleen maar wat warrelig kreupelhout groeide. Maar juist op dat ogenblik beurrelde een ziek kalf een wanhopige klacht en Mijnheer Rijshout snelde naar zijn hoeve, zonder nog verder aan de belachelijke uitstapjes van Putgravers te denken. Putgravers grinnikte met zijn ene arm in de lucht.

Het eigenaardigste van alles was echter, dat er veertien dagen later geen spoor van de vogelverschrikker meer te bekennen was: hij was voor goed verdwenen ! Anderzijds had Jantje Contrarie op de voorzijde van zijn jasje een grote zak laten naaien en het hele dorp hoorde nu de luide tiktak van het horloge van Rodrigo Kopergroen, dat Jantje gekregen had.

Het horloge van Rodrigo Kopergroen telde vòor iedereen de sekonden af van de immer voortschrijdende tijd. Over Mijnheer Putgravers werd nooit meer gesproken. Alleen de eksters en de kraaien betreurden hem, want voor hen was hij een prachtige uitkijkpost geweest, vanwaar zij alles en iedereen konden zien aankomen zonder zich te vermoeien.

Door het feit dat men elke sekonde de tijd hoorde verlopen, had niemand nog een gerust geweten. Men besloot Jantje Contrarie op te roepen om te zien wat er scheelde. Hij werd met zoveel vragen overstelpt, dat hij tenslotte zijn schuld wel moest bekennen. En zo werd hij de schande van het dorp en verdiende hij zijn verjaging door Meester Punt en een tijdje later zijn levenslange verbanning.

Maar nu weet de lezer nog altijd niet welke misdaad Jantje Contrarie begaan had, die wilde rijk worden zonder te weten hoe. Eigenlijk was de zaak heel eenvoudig, zoals alle geheimzinnige misdaden : Jantje Contrarie had zelf de arme Mijnheer Putgravers naar het kasteel gedragen. Zonder eerbied voor zijn grijze baard en voor enkele gemene goudstukken en een horloge, had hij de magere grijsaard door dik en dun megesleept naar het verblijf van de geduchte Bietebauw. Tijdens hun onderhoud, bij zijn derde kopje melk, had Bietebauw hem verteld wat hem eigenlijk ontbrak : een makker bij het kaartspel. Hij liet zich overtuigen dat Putgravers de aangewezen man was en beloofde Jantje Contrarie honderd dukaten en het horloge, als hij hem de vogelverschrikker thuis bracht. En Jantje Contrarie had het gedaan. Dat was zijn paasgeschenk geweest ! Vreemd, niet ?

Jantje Contrarie is nu vertrokken en men hoort het onverdragelijk getiktak niet meer. Wat echter niet zeggen wil dat alles nu opperbest gaat, want in de doodse stilte hoort men Mijnheer Putgravers elke nacht roepen :

— Haal mij hier vandaan ! Bietebauw speelt vals !

Maar niemand heeft de moed zich met het spook te gaan meten en iedereen vindt de toestand erg vervelend.

J.-P. GULLIVER.

De stem die uitsterft

Seke Wolf wil Wolfje leren hoe de « echte wolven » — daarmee bedoelt hij de « boze wolven » — huilen. Daar Wolfje nu geen woest gehuil kan uitbrengen, heeft broeder Practisch hem een toestel gegeven dat, wanneer het in zijn hoedje steekt, het gehuil versterkt, zodat het hen afschrikt. Wolfje wil zijn hoed niet loslaten en neemt hem telkens af wanneer hij spreekt. Dit intrigeert Seke. Maar de huilles begint...

VOLGENDE WEEK : EEN OUDE KENNIS VERSCHIJNT WEER !

De mensenetende BERG

Degenen die de Manitoeberg beklimmen keren nooit meer terug. Dit geheim intrigeert Mickey en Dingo en ze trachten het te onsluieren. Maar na tal van belevenissen doen ze een bergtrein ontsporen en komen in de gevangenis terecht. Ze kunnen ontsnappen, maar Dingo wordt terug gevangen, terwijl Mickey moedig de aanval op de berg begint om zijn vriend kapitein Matthew te zoeken. Deze verdwijnt plots. Een houten hamer is het enige wat van zijn uitrusting overblijft en Mickey neemt hem mee. Op dit ogenblik valt een vijand of een onzichtbaar iets onze vriend aan. Mickey dringt in de sneeuw en sluipt zo als een mol naar de stad.

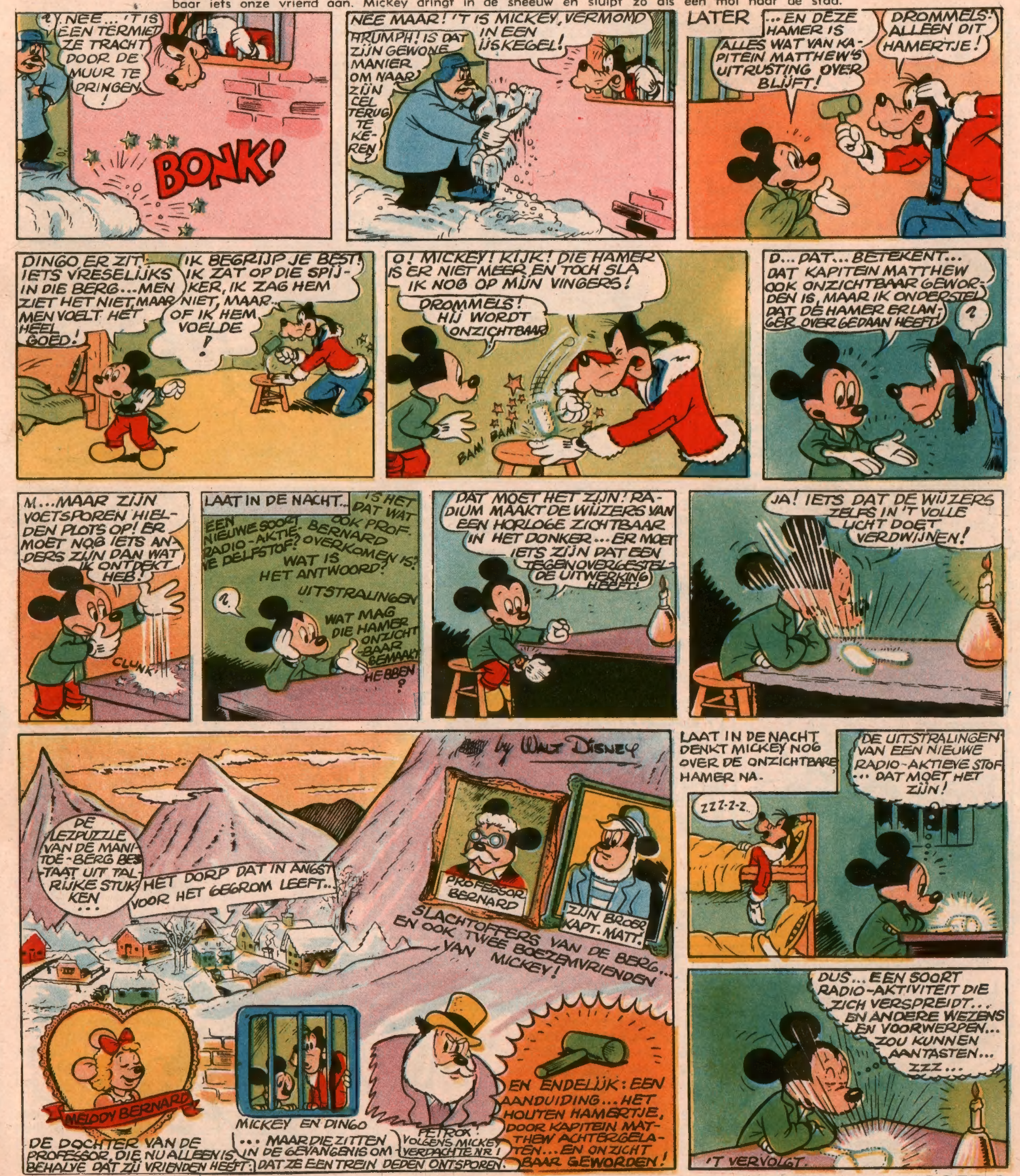

VOLGENDE WEEK : **MICKEY VERLIEST HET HOOFD !**

MICKEY IN HET RAAM VAN DE TIJD

Oom Bomby heeft de « tok-tok » uitgevonden, een toestel waarmee men in het toekomstige en het voorbije kan leven. Nu is hij met Mickey in het jaar 2053 gebracht. De wereld is gekeerd en door de bloemen overmeesterd. Onze twee vrienden worden bij keizer Hyacint I gebracht, die over de aarde regeert. De wacht die hen bij de keizer brengt toont hem onderweg verrassende zaken.

VOLGENDE WEEK : **OOM BOMBY SLAAPT IN !**

De roem VAN HET Italiaanse boek

In Februari j.l. had in Londen een grote tentoonstelling plaats van het Italiaanse boek. Mickey was toevallig in de Engelse hoofdstad en is dan even naar deze expositie gaan kijken. De 364 tentoongestelde boeken bestrijken 435 jaar Italiaanse boekdrukkunst (1465-1900).

DE Renaissance schijnt wel de grote tijd van het Italiaanse boek en, natuurlijk ook, van de Italiaanse cultuur geweest te zijn. Van 1450 tot 1550 begonnen de Italianen met het humanistische boek hun zegetocht door de westelijke wereld, die totdantoe alleen het Gotische schrift kende.

Op deze expositie ontdekte Mickey een handschrift van de H. Cyprianus, dat in een geschilderde randversiering een wapen liet zien, het « ex libris » van

de Hongaarse koning Matthias Corvinus (1458-1490).

Er lagen daar ook de eerste Cicero, Caesar, Homeros, Plato, Seneca en ook het eerste rekenboek; het eerste boek over architectuur; de eerste Zee-Atlas; de eerste Griekse, Arabische en Aetiopische boeken.

Eigenaardig klinkt wel, dat de eerste Italiaanse drukkers Konrad Sweynheim en Arnold Paunartz heetten. Zij waren ongetwijfeld van Germaanse afkomst. Zij drukten Plato (1496), het boek van Kardinaal Bessarion. Johannes de Spira, de drukker van het boek Cicero (1496) heette eigenlijk Speyer, dus ook een Duitser van afkomst.

Het boek dat als het mooiste aller tijden beschouwd wordt, is de « Hypneroromachia Poliphili » van Francesco Columna, in Venetië door Aldus in 1499 gedrukt : een echt kunstgenot, vooral vanwege de illustraties.

Mickey ontdekte er ook miniatuuruitgaven, o.a. van Dante's « Divina Commedia » (1878). De grootte van dit boekje : 57 × 34 mm. (lees goed : millimeters !). Ook de gedrukte brief van Galileï is er : 9 x 15 mm. groot, het tweede kleinste boekje ter wereld na « Bloemhofje » (9 × 13 mm.) van Smidt.

Hierbij zijn een drietal afbeeldingen uit verschillende boeken van die tentoonstelling: de afbeelding 1 is een illustratie uit het grote boek « Divina Commedia » van Dante, te Brescia in 1487 gedrukt. Een tekening die dus bijna 500 jaar oud is !

Afbeelding 2 is een der oudste voorstellingen van het schaakspel. Een illustratie uit « Libro di Scacchi » (Schaakboek) van Jacopo de Cessolis, in 1493 te Florence gedrukt.

Afbeelding 3 is de oudste illustratie van een orgel, uit een boek van 1480, dat te Napels gedrukt werd.

Deze illustraties dragen natuurlijk bij tot de roem van het Italiaanse boek, dat geheel Londen in bewondering heeft gebracht en niet het minst ons aller vriend Mickey.

J. DEKOCK.

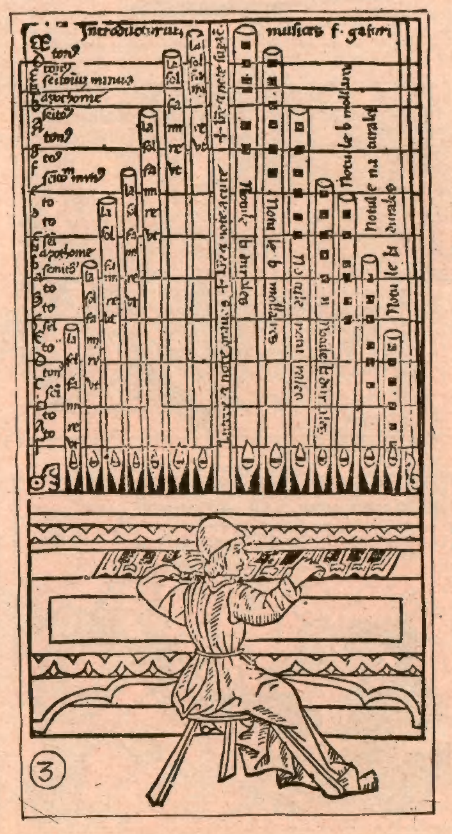

Mickey Club

Sluit aan bij een lokale afdeling!

Hier volgen weer enkele adressen van plaatselijke Mickeyclubjes. Nieuwe leden kunnen te allen tijde het adres vragen van een der clubjes in hun stad of gemeente.

DIEST

Clubje 125 : « De Donald Vrienden », HUYBRECHTS André, Schaffensestraat, 36.

DIKSMUIDE

Clubje 176 : « Zonnebloem », VAN SEVENANT Irène, Koning Albertstraat, 16.

DRONGEN

Clubje 189 : « De Toekomstmannen », VAN DAMME Christiaan, Lege Varenweg, 4.

EKEREN

Clubje 172 : « De moedige Stampers », VAN UFFELEN Hugo, Lange Sterrestraat, 63.

EKSAARDE

Clubje 156 : DE VOS Roger, Hovenierstraat, 16.

ESSEN

Clubje 106 : « De Essense Mickey-vrienden », SUYKERBUYK Pieter, Rinkvenstraat, 4.

Clubje 215 : « Ster der Zee », SUYKERBUYK Eliza, Rinkvenstraat, 4.

KESSEL-LO

Clubje 202 : DWALHEYNS Edmond, Ernest Solvayestraat, 65.

KNOKKE

Clube 147 : VAN WOLLEGHEM Raphaël, Nieuwstraat, 27.

De Ierse DWERG

Mickey en Dingo hebben in een radiowedstrijd de eerste prijs weggegapt. Ze reizen naar Ierland waar ze hun prijs moeten halen. Hij bestaat in een oud kasteel.

VOLGENDE WEEK : **WIE SPRAK ER ?**

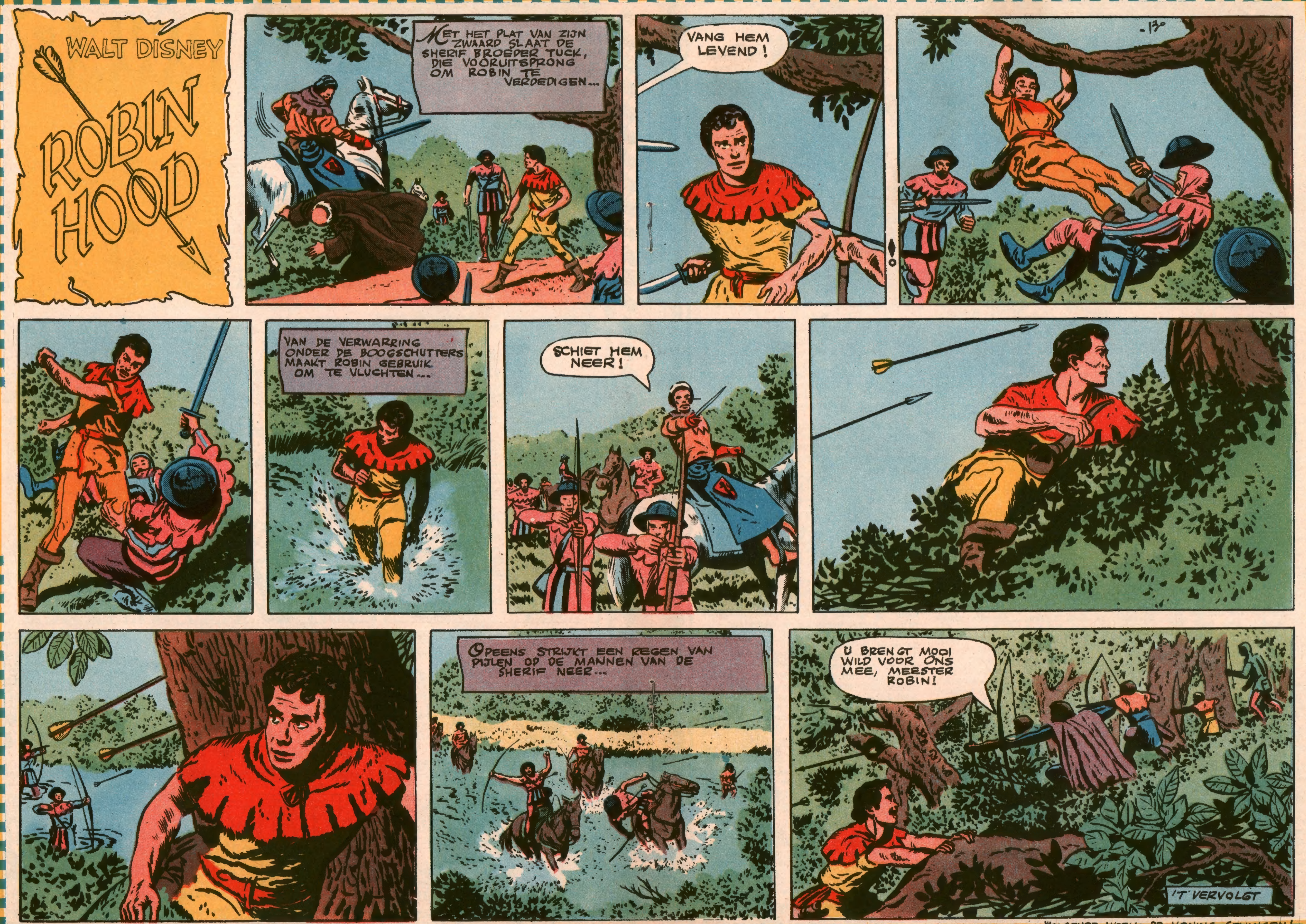

VOLGENDE WEEK: DE KONING GEVANGEN!

De Uitgewekenen van het Athabaska Meer

SAMENVATTING
Een dozijn zeeschuimers, die onder de bevelen staan van Grote Bill, worden op de oevers van het Groot Slaven Meer door de Navajo's belegerd. Zij hebben zojuist een bode van de Delawaren ontvangen.

ELFDE HOOFDSTUK

VUUR!

Ik begrijp er niets van, zei Boeienbreker, toen de Delaware in de nachtelijke duisternis van het meer verdwenen was. Waarom heb je hem laten gaan ? Zie je dan niet dat hij zijn stam gaat waarschuwen ?

Grote Bill begon misprijzend te lachen.

— Altijd even dwaas, arme Boeienbreker ! Heb je dan geen geheugen ? Die Bruine Arend, op wie je geschoten hebt, naar je mij vertelde...

— O ja ! Ik heb hem netjes neergeknald ! Die kerel zal niet meer spreken !

— Wel, die Bruine Arend ging de hulp van de Delawaren inroepen. Wie is de bode die wij ontvangen hebben ? De Indiaan die met Bruine Arend sprak ! Dus heeft die Indiaan zijn rasbroeders niet tegen ons kunnen ophitsen; hij is altijd op dezelfde tegenwerping gestoten : « De blanken hebben de Delawaren nog niet het minste kwaad berokkend ! » Begrijp je nu ?

— Neen, gaf Boeienbreker toe.

Zijn lichaamskracht was oneindig groter dan zijn verstand. Hij schudde koppig het hoofd. Bill haalde de schouders op :

— Die Indiaan kwam hierheen om zich te laten doden, dat is alles !

— Maar waarom ?

— Opdat de Delawaren zouden weten dat wij een der hunnen hadden aangevallen en dat zij ons dus zonder gewetensbezwaren konden overvallen !

Boeienbreker krabde zich ongelovig in het haar :

— En jij gelooft dat Lenige Slang opzettelijk kwam, opdat ik op hem zou schieten ?

— Ja !

— Dat is onmogelijk !

Boeienbreker stond als een beer van de ene op de andere voet te wiegelen. Bill maakte zich gereed om zijn redenering langzamer te herhalen, ten einde ze tot het begrip van de krachtmens te doen doordringen. Hij kreeg er echter de tijd niet toe. Een angstige stem, die van rechts kwam, riep :

— Hierheen, hoofdman !

Bill sprong met zijn karabijn in de hand vooruit.

— Wat gebeurt er ?

— Luister ! sprak de man die geroepen had. Hoort u niets ? Een geplas van pagaaien... Maar men kan onmogelijk weten aan welke zijde die prauw vaart... Trouwens, waarom een prauw ? De Navajo's zwemmen als vissen. Waarom een vaartuig meenemen, dat zij in de steek moeten laten als wij hen terugslaan ?

Bill spitste het oor. In de diepe stilte van de nacht hoorde men duidelijk een zeer licht geplas van een pagaai, die in het water werd gedompeld.

— Ja, zei hij. Het is wel degelijk een prauw...

Maar toen de wachter, die naast de opgestapelde struiken stond welke de oever beschermden, zijn geweer ophief om te schieten, wendde hij het wapen af.

— Schiet niet !

— Maar...

— Schiet niet ! De hele stam der Delawaren vaart om ons heen op het meer. Het is voldoende dat een verloren kogel hen raakt, om hun dadelijk de partij van de Navajo's te doen kiezen... Als die prauw aan de Navajo's behoort, is het nog tijd genoeg om te schieten, totdat hun krijgers in het struikgewas zijn doorgedrongen.

De reusachtige hopen twijgen op de oever, al beletten zij dan ook een onopgemerkt vooruitkomen van de aanvallers, vormden echter anderzijds ook een ernstige hindernis voor de verdedigers. Ze maakten het dezen immers onmogelijk iets op het meer te zien.

Met opeengeklemde tanden wachtte Bill naast de loerende wachter. Onder geen enkel voorwendsel wilde hij op een Delaware schieten. Maar de Navajo's zou hij te allen prijze beletten in de omheining van het kamp binnen te dringen.

— Opgelet, hoofdman ! fluisterde Boeienbreker. Ik hoor gekraak...

Evenals zijn lichaamskracht, was ook het gehoor van Boeienbreker sterk ontwikkeld. Dadelijk na de waarschuwing hoorde Bill op zijn beurt het gerucht van brekende twijgen.

— Vuur ! schreeuwde hij.

Vijf mannen schaarden zich naast hem. De vijf geweren vuurden tegelijk in de richting van de verdachte geluiden. Plotseling viel de stilte in. Hadden zij de belegeraars getroffen ? Onmogelijk het te weten ! Een gekwetste Navajo rekent het zich tot een eer geen enkele klacht te uiten.

De stilte bleef echter al te lang duren naar de zin van Boeienbreker. Hij mompelde :

— Ik zou wel willen weten wat zij in het schild voeren ! Waarschijnlijk een van hun vervloekte listen !

— Geen enkele list is tegen onze geweren bestand, zei Bill ruw. Wat zij ook doen, wij...

Opeens zweeg hij, als verstomd. Hij had de list van de Navajo's doorzien !

— Alle duivels ! gromde hij angstig. Hoe kunnen wij dat beletten ? Schiet ! Maar schiet dan toch !

De geweren knalden. De kogels floten in de struiken, maar blijkbaar raakten zij niemand. De Navajo's waren reeds met hun prauwen vertrokken.

— Staakt het vuur ! tierde Bill volkomen radeloos. Laten wij ons poeder niet verspillen !

Zwijgend overschouwde hij de ramp. Aan zijn rechter zijde, aan zijn linker zijde, aan alle kanten op de oever van het schiereiland stegen in de duisternis spiraalvormige en naar de heldere hemel opstijgende rookzuilen op. Weldra verschenen kleine vlammen, die spoedig groter werden, terwijl de twijgen overal begonnen te knetteren.

De Navajo's hadden het struikgewas op de oever in brand gestoken ! En de kurkdroge takken zouden branden als stro ! Zodra de vlammen uitgedoofd zouden zijn, zouden de Indianen tot de aanval op het schiereiland overgaan. Maar ditmaal zou geen enkel gekraak hun komst in de duisternis verraden, zodat zij op verschillende punten tegelijk zouden kunnen aanvallen en de waakzaamheid van de verdedigers verschalken.

— Steekt vuren aan in het midden van het kamp ! schreeuwde Bill woest. En schaart u allen er rondom ! Wij zullen ons tot het uiterste verdedigen !

Het schiereiland was nu geheel door een ware vuurcirkel omringd. Nabij de omheining smolt de sneeuw. De omheining zelf vatte vuur.

Bill zag het en begreep dat alles verloren was. Hij wijzigde zijn taktiek.

— Naar de prauwen ! riep hij uit. En laten wij in de duisternis op het meer vluchten ! *('t Vervolgt.)*

TOEKOMENDE WEEK :
VLUCHT OVER HET MEER

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

Wie trof het lot?

106e TREKKING

DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS
MUYLLE Michel
OOSTENDEBAAN, 46, ICHTEGEM
Lidkaart Nr 03446
mag kiezen tussen een polshorloge, een voetbal, een tafeltennis of een fototoestel.

1. **03446** MUYLLE Michel, Oostendebaan, 46, Ichtegem.
2. **24711** SAEYS Paul, Steenweg op Ninove, 105, St-Jans-Molenbeek.
3. **06851** VERCAUTEREN Yvette, Gentse Steenweg, 1278, Ste-Agatha-Berchem.
4. **20053** PRIEELS Jan, Kambove door Jadotstad (Belg. Kongo).
5. **12190** COOLS Nicole, Koningin Astridlaan, Wetteren.
6. **24710** CRUYT Dédé, Albertlaan, 75, Gent.
7. **09089** DE RIDDER Guido, Gentstraat, 70, Oostakker.
8. **31809** DAMMAN Michel, Luikstraat, 59, Verviers.
9. **13224** KONNEN Erik, Herstellingsoord « Heideheuvel », Wittekruislaan, 12, Hilversum (Holland).
10. **15049** TAYENNE Alfred, de Cartierstraat, 167, Marchienne-au-Pont.
11. **04893** SOMERS Frieda, Isabella Brantstraat, 25, Antwerpen.
12. **34106** LARSON LEIF Erik, La Boverie, Satigny (Zwitserland).
13. **01668** BERNAERT Guido, Stationstraat, 43C, Eernegem.
14. **19805** JANSSEN André, rue Entre-Deux-Ponts, 5, Seraing.
15. **05768** GODDAER Danny, Albertstraat, 94, Kortrijk.
16. **24675** KUCHLER Jaak, Kesselsstraat, 55, Schaarbeek.
17. **02016** LEGRAND Jacqueline, Ieperleestraat, 44, Ieper.
18. **16066** MICHEL Georges, Kerkhofstraat, 197, Marloie.
19. **12028** HOPMAN Willy, Latheriusstraat, 76, Amsterdam-N. (Holland).
20. **25732** MOTTE Jules, Tienseweg, 38, Hannut.
21. **08172** NIJST Jaak, Besmer, 4, Zutendaal.
22. **35199** HENNO Claude, St-Martinusstraat, 28bis, Doornik.
23. **00386** LIBERLOO Louis, Olmensestraat, 17, Oostham.
24. **24482** FINFE Christiane, St-Pieterstraat, 97, Dinant.
25. **11740** GOEMAN Patricia, Hoogstraat, 122, Landskouter.

DENK ER OM ! UW PRIJS AANVRAGEN !

Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.

Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD
(Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of stof. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postcheckrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.

2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

Ons compleet verhaal:

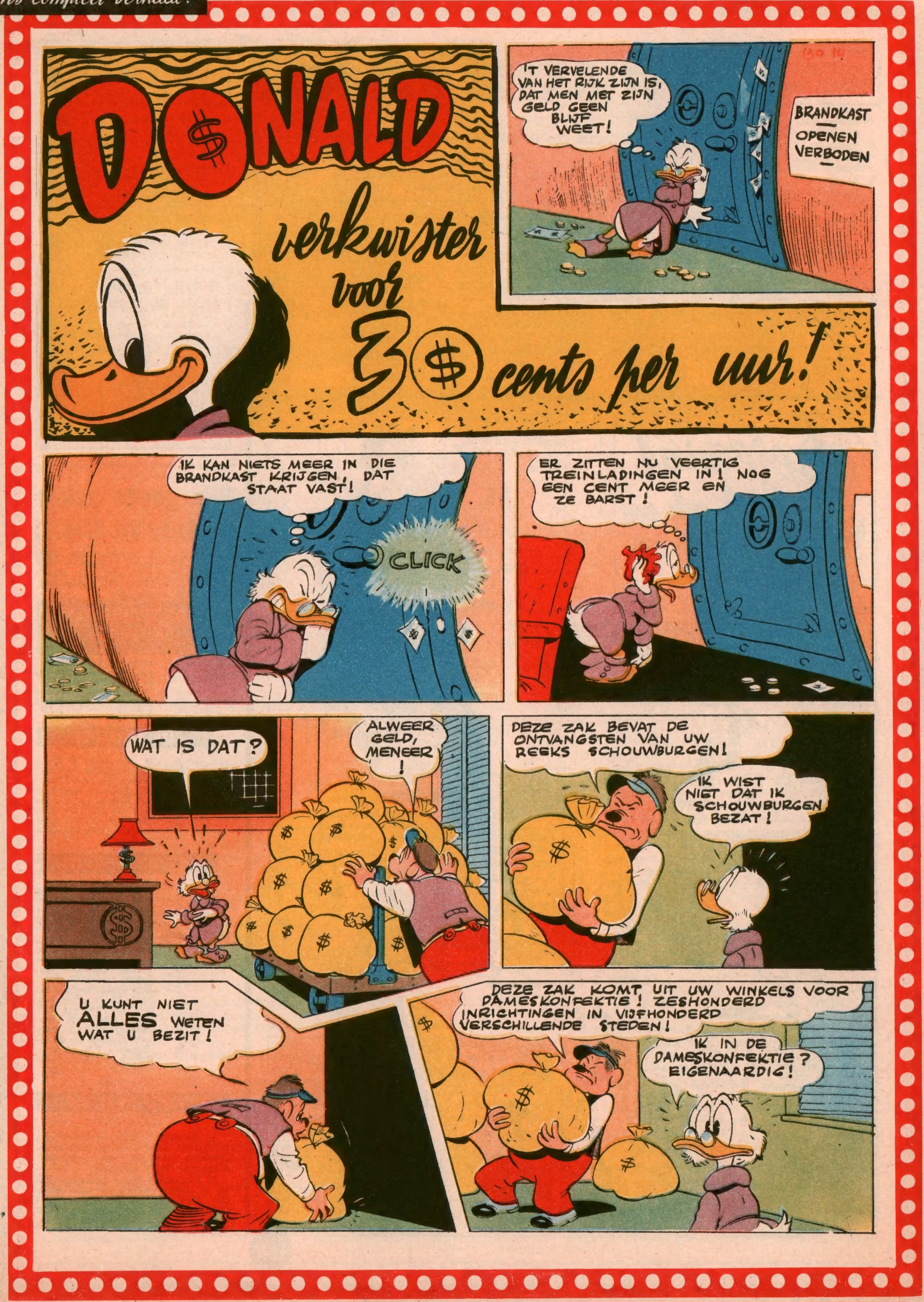

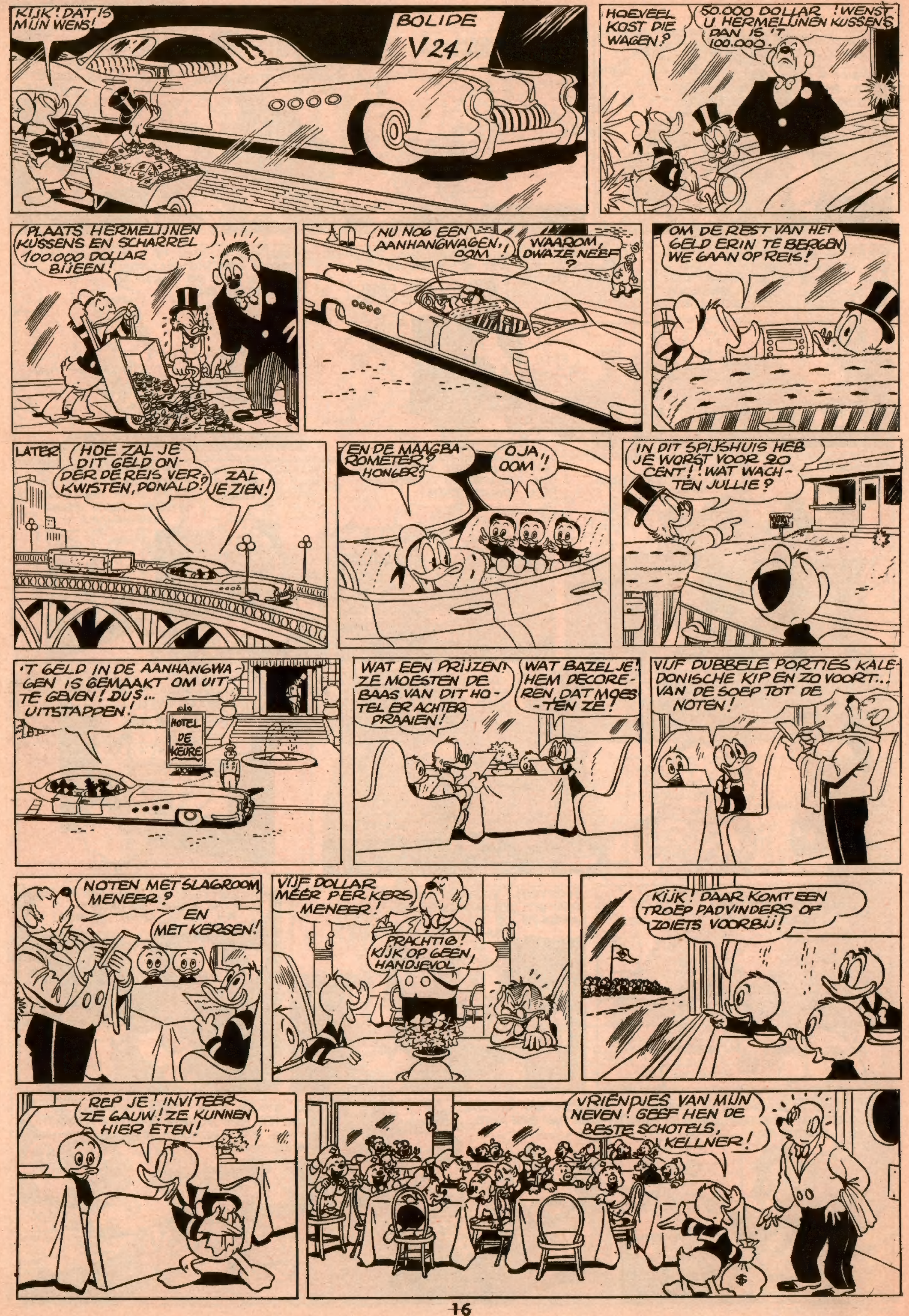
KIJK! DAT IS MIJN WENS!
BOLIDE V24
HOEVEEL KOST DIE WAGEN?
50.000 DOLLAR! WENST U HERMELIJNEN KUSSENS, DAN IS 'T 100.000.
PLAATS HERMELIJNEN KUSSENS EN SCHARREL 100.000 DOLLAR BIJEEN!
NU NOG EEN AANHANGWAGEN, OOM!
WAAROM, DWAZE NEEF?
OM DE REST VAN HET GELD ERIN TE BERGEN. WE GAAN OP REIS!
LATER
HOE ZAL JE DIT GELD ONDER DE REIS VERKWISTEN, DONALD?
ZAL JE ZIEN!
EN DE MAAGBAROMETER? HONGER?
O JA, OOM!
IN DIT SPIJSHUIS HEB JE WORST VOOR 20 CENT! WAT WACHTEN JULLIE?
'T GELD IN DE AANHANGWAGEN IS GEMAAKT OM UIT TE GEVEN! DUS... UITSTAPPEN!
HOTEL DE KEURE
WAT EEN PRIJZEN ZE MOESTEN DE BAAS VAN DIT HOTEL ER ACHTER PRAAIEN!
WAT BAZEL JE! HEM DECOREREN, DAT MOESTEN ZE!
VIJF DUBBELE PORTIES KALEDONISCHE KIP EN ZO VOORT... VAN DE SOEP TOT DE NOTEN!
NOTEN MET SLAGROOM, MENEER?
EN MET KERSEN!
VIJF DOLLAR MEER PER KERS, MENEER!
PRACHTIG! KIJK OP GEEN HANDJEVOL!
KIJK! DAAR KOMT EEN TROEP PADVINDERS OF ZOIETS VOORBIJ!
REP JE! INVITEER ZE GAUW! ZE KUNNEN HIER ETEN!
VRIENDJES VAN MIJN NEVEN! GEEF HEN DE BESTE SCHOTELS, KELLNER!

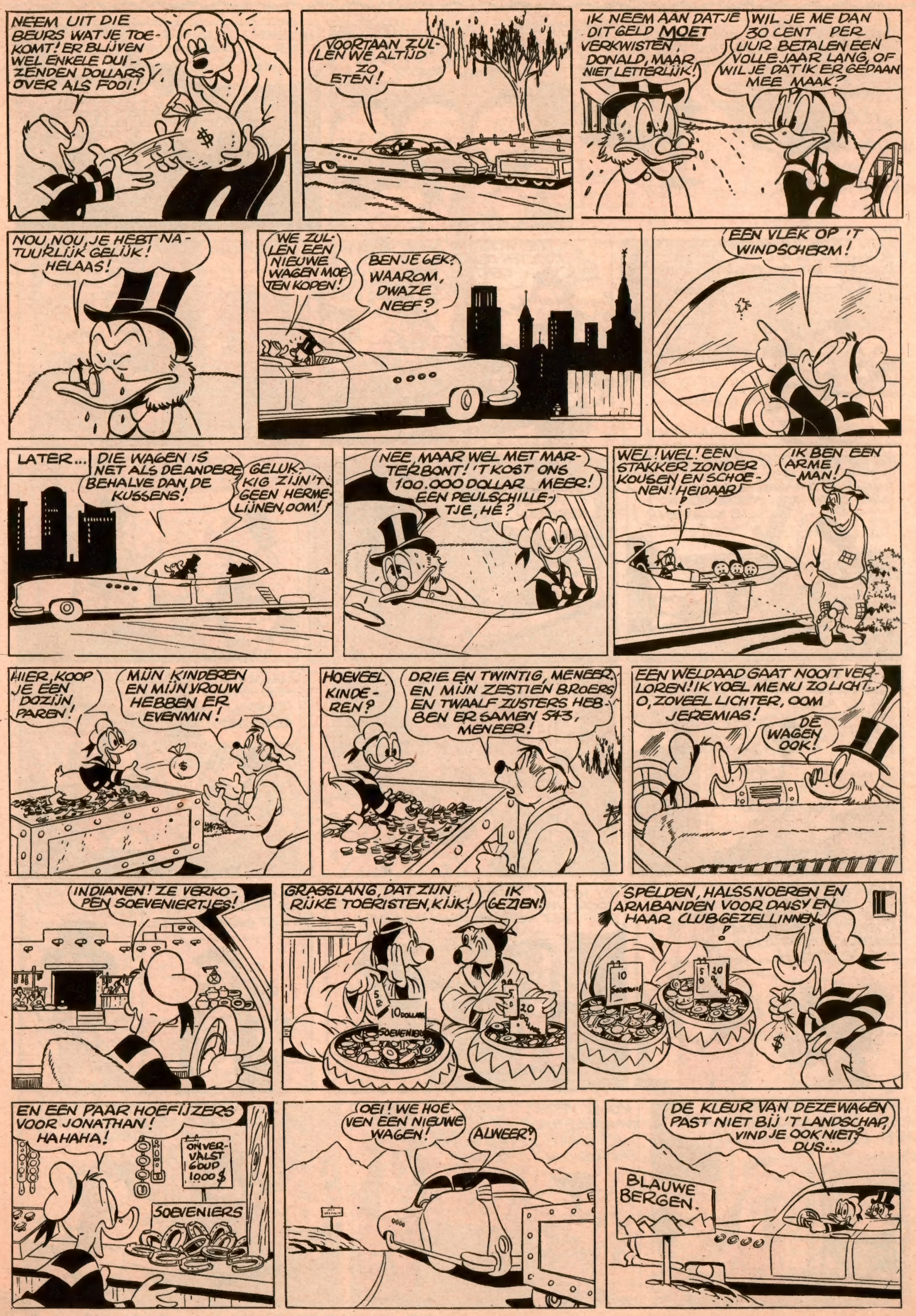
NEEM UIT DIE BEURS WAT JE TOEKOMT! ER BLIJVEN WEL ENKELE DUIZENDEN DOLLARS OVER ALS FOOI!
VOORTAAN ZULLEN WE ALTIJD ZO ETEN!
IK NEEM AAN DAT JE DIT GELD MOET VERKWISTEN DONALD, MAAR NIET LETTERLIJK!
WIL JE ME DAN 30 CENT PER UUR BETALEN EEN VOLLE JAAR LANG, OF WIL JE DAT IK ER GEDAAN MEE MAAK?
NOU, NOU, JE HEBT NATUURLIJK GELIJK! HELAAS!
WE ZULLEN EEN NIEUWE WAGEN MOETEN KOPEN!
BEN JE GEK? WAAROM, DWAZE NEEF?
EEN VLEK OP 'T WINDSCHERM!
LATER...
DIE WAGEN IS NET ALS DE ANDERE BEHALVE DAN DE KUSSENS!
GELUKKIG ZIJN 'T GEEN HERMELIJNEN, OOM!
NEE MAAR WEL MET MARTERBONT! 'T KOST ONS 100.000 DOLLAR MEER! EEN PEULSCHILLETJE, HÉ?
WEL! WEL! EEN STAKKER ZONDER KOUSEN EN SCHOENEN! HEIDAAR!
IK BEN EEN ARME MAN!
HIER, KOOP JE EEN DOZIJN PAREN!
MIJN KINDEREN EN MIJN VROUW HEBBEN ER EVENMIN!
HOEVEEL KINDEREN?
DRIE EN TWINTIG, MENEER, EN MIJN ZESTIEN BROERS EN TWAALF ZUSTERS HEBBEN ER SAMEN 543, MENEER!
EEN WELDAAD GAAT NOOIT VERLOREN! IK VOEL ME NU ZO LICHT... O, ZOVEEL LICHTER, OOM JEREMIAS!
DE WAGEN OOK!
INDIANEN! ZE VERKOPEN SOEVENIERTJES!
GRASSLANG, DAT ZIJN RIJKE TOERISTEN, KIJK!
IK GEZIEN!
10 DOLLAR
SOEVENIERS
SPELDEN, HALSSNOEREN EN ARMBANDEN VOOR DAISY EN HAAR CLUBGEZELLINNEN!
EN EEN PAAR HOEFIJZERS VOOR JONATHAN! HAHAHA!
ONVERVALST GOUD 1000 $
SOEVENIERS
OEI! WE HOEVEN EEN NIEUWE WAGEN!
ALWEER?
DE KLEUR VAN DEZE WAGEN PAST NIET BIJ 'T LANDSCHAP, VIND JE OOK NIET? DUS...
BLAUWE BERGEN.

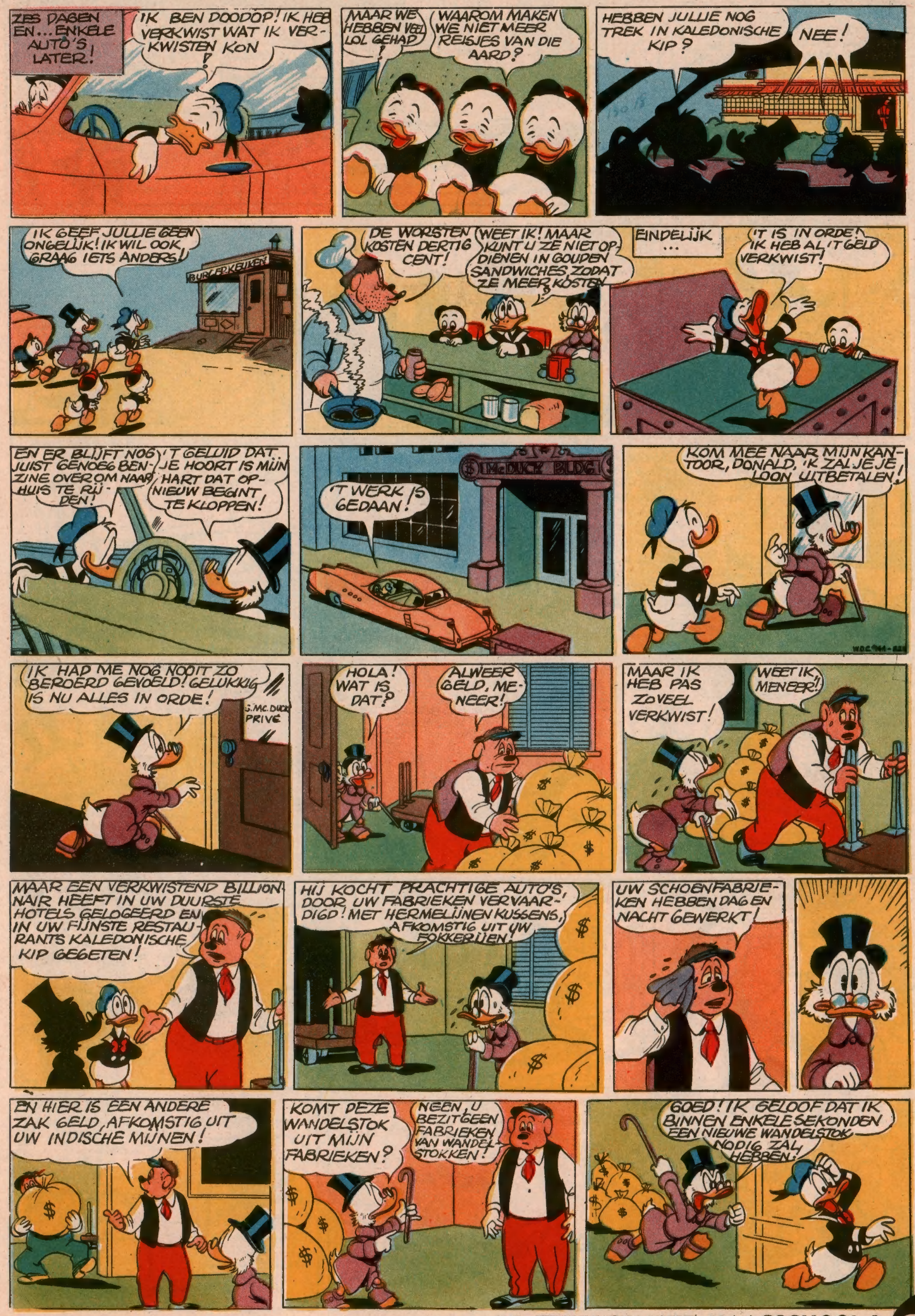

VOLGENDE WEEK : **DE ONMOGELIJKE HAAGSCHOOL !** EINDE

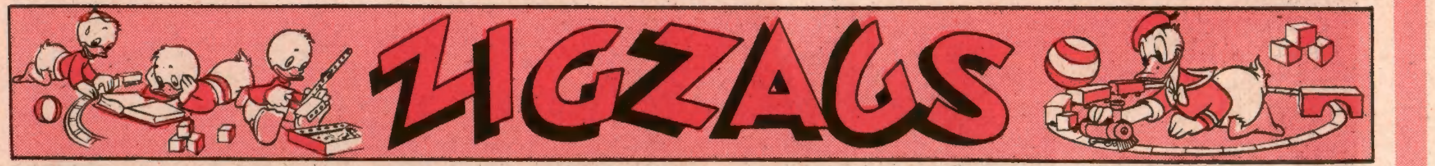

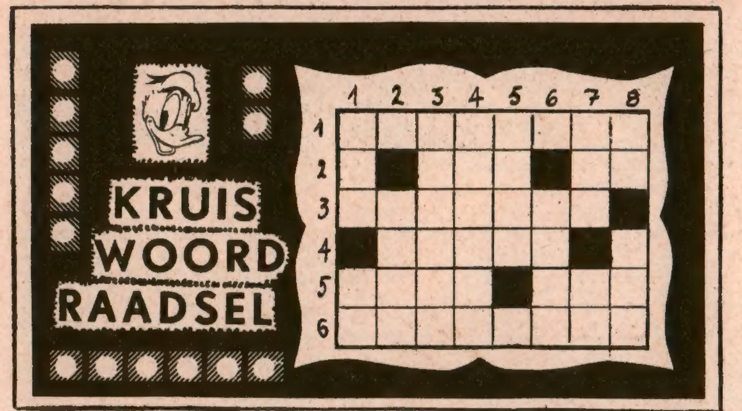

HORIZONTAAL

1. Europees land.
2. Ontkenning (gesproken vorm); Voegwoordje (omgekeerd).
3. Van 't land dat men ook Albion noemt (Europees eiland).
4. Schoenmakerswerktuig (eerste letter komt achteraan).
5. Bochel; Grootmoeder; Voertuig (in vele missies).

VERTICAAL

1. Slank dier; Vul in : BO.
2. Reukorgaan.
3. Europese taal.
4. 't Merendeel.
5. Huidverharding.
6. Teug.
7. Vul in : INE; Moeder.
8. Dubbele klinker; Bloeiwijze (bij koren).

(Oplossing in Nr 131)

Oplossing van de toverladder 129

S C H O P
K R A A L
S T A A L
P A R E L
L E L I E
K L E E D
H A M E R

★ MOPJES ★

De meester legt aan de kinderen uit dat ze in plaats van « muil » « mond » moeten zeggen. Zekere dag, in de les van dierkunde, toont de meester een afbeelding van een muilezel.
MEESTER : Wie kan me zeggen welk dier dit is?
PIETJE : Een mondezel, meester!
(Strubbe José, Gent)

★ ★ ★

DORIS : Als mijn vader zich over iets verbaast, slaat hij altijd de handen in elkaar.
JAN : Dàt doet mijn vader ook altijd, maar dan zit er ongelukkiglijk meestal mijn hoofd tussen.
(Suykerbuyk Frans, Essen)

★ ★ ★

De onderwijzer legt het begrip diefstal uit.
— Jantje, als ik ongemerkt een appel uit je tas haal, wat ben ik dan?
— Een goochelaar, meester!
(Laenen Frans, Leuven)

★ ★ ★

Jan staat met zijn moeder vóór een kapperswinkel te zien.
— Kijk eens Jan, zegt moeder, die daar heeft mooiere golven dan vader, he?
— Ja, bij vader is het haast allemaal strand!
(Goossens Yvonne, Lier)

★ ★ ★

Een rijke heer ging een hotel in Parijs binnen en bestelde zich een bord soep. Een weinig later kwam de kellner met een bord soep aangedragen en stak er zijn vinger in.
— Wat betekent dat? vroeg de heer.
— 't Is misschien niet beleefd, antwoordde de kellner, maar in deze soep is geen vlees, daarom steek ik er mijn vinger in.
(Robberecht Gustaaf, Bornem)

★ ★ ★

In het hotel :
GAST : Wat een rommel hier. In de badkamer was niet eens een handdoek.
JUFFROUW : Hebt U dan geen tong?
GAST : Jawel, maar die is niet lang genoeg om mijn gezicht mee af te drogen.
(Karnas Constant, Antwerpen)

WIE WEET HET?

In een Elsevierboek over Brussel ontdekte Mickey onderstaande afbeelding.
— Wat is dat eigenlijk voor een meubel? vroeg Donald hem.
— Raad eens, antwoordde Mickey.
Donald raadt nog altijd! En wie van jullie weet het?

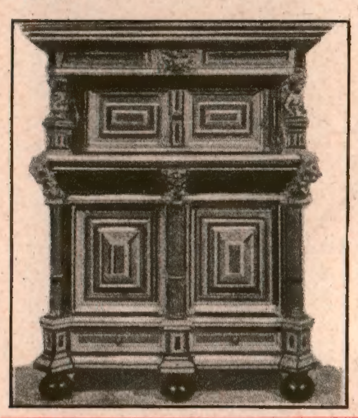

ANTWOORD
Dit is een Vlaamse pronkkast uit de 17e eeuw, symbool van degelijkheid, smaak en levenskunst!

PROEF DEZE OOK EENS! ZE ZIJN VAN DONALD!

Mijnheer van Sotteghem ontmoette Tisje Tasje toen deze met zijn ezelskar naar de markt van Kortrijk reed. Mijnheer deed onmiddellijk zijn koets stilhouden en zei :

— Tisje, ik heb dikwijls horen beweren dat gij zo'n slimme kop hebt. Kunt gij mij het verschil aangeven tussen uw kar en mijn koets?

— Maar dat is toch eenvoudig, antwoordde Tisje die de ingebeelde baron niet lijden kon, bij mijn kar loopt de ezel tussen de berries en bij U zit hij in de koets.

— Ju, Max, riep daarop Mijnheer van Sotteghem, en reed haastig weg.

★ ★ ★

De knecht van 'n rijke heer kwam met twee prachtige porseleinen vazen de trappen af en liet er een vallen. De heer hoorde de scherven kletteren en haastte zich naar de trapzaal.

— Stommerik! riep hij, hoe hebt ge dat nu toch gedaan gekregen?

— Alzo, Mijnheer, zei de knecht, en hij wierp ook de tweede vaas op de grond.

PRETTIG NAAMFEEST

3-4	:	**GOEDE VRIJDAG**
4-4	:	**H. ISIDOOR**
5-4	:	**PASEN**
6-4	:	**H. PRUDENS**
7-4	:	**H. HEGESIPPUS**
8-4	:	**H. GUNTHER**
9-4	:	**H. WALTRUDUS**

Oplos. Krw. uit nº 129

Horizontaal doorgelezen : ARAK - GONG - LES - UR - DUO - ME - KWAL - KO - A - K - P - T - ME - AI - IE - RA - L - T - I - S - AN - STER - AP - MOR - EI - DRA - AKER - NEEN.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
Luchtp. :	235.—	460.—	907.—

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1953.

CLUB MICKEY BON 130

DIT IS PANCHITO, 'T 15e UIT TE KNIPPEN PRENTJE VOOR 'T PLAKALBUM

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.